

۲۰۲۱/۱۲/۲۴

دودیلال

افغانستان کې د پولی سیاست تاریخچې

او

څرنگوالي ته یې لنډه کتنه

(شپږمه برخه)

کله چې له علمی پلوه یوه موضوع تشریح کیږي، نو خامخا تیر وخت سره رابطه ورکول کیږي، یعنی یوځل یې لنډه تاریخچه ښودل کیږي. دا د لوستونکي معلومات پوره کوي، نوځکه اړتیا ولیدل شوه چې په افغانستان کې د پولی پالیسي، بانک او پیسو تاریخچه ډیره لنډه له نظره تیره کړو. تر دې مخکې مور په پنځو برخو کې د پولی پالیسي په هکله خبرې وکړې. په هغو بحثونو کې ډېر ځله د مرکزی بانک او پیسو، بانکوټ، سعر او صرافي یادونه وشوه، کیدای شي سوال پیدا شي چې ایا په افغانستان کې د مرکزی بانک او بانکوټ تاریخچه په څه ډول وه؟ د دې سوال دځواب لپاره به دلته ډیره خلص رڼا واچوو او د پولی پالیسي په اړه به نور مسایل ورپسې دوام ولري:

که له تاریخي پلوه وگورو، دمعاصر تاریخ په دوره کې اعلیحضرت احمدشبابا لومړی ځل د هیواد اقتصاد او مالی چارو ته اساسی پاملرنه وکړه. د لومړي ځل لپاره یې د مالی سیستم جوړ او د مالی په اداره یې د مستوفی المالک په نوم مسئول توظیف کړ، له هغه راهیسي دمستوفی اصطلاح رواج شوه. له کشمیر بلوچستان، ترکستان څخه نیولی تر کابل، هرات او روب پورې یې مستوفیان مقرر کړل، د هغوی د امانتداری او لیاقت آزموینه یې په خپله اخیسته، ده کوبښ کواو چې متقی اشخاص او په دینی علومو پوه خلک مالی چارو کې توظیف کړي. احمد شا بابا خپله په دینی علومو کې پوهه لرله او چارې یې مدبروڅېرو ته سپارلې.

د انگریزاستعمار وروسته د چنگیز او گود تيمور تر يرغال او لتار، دوهمه ټکه وه چې پر افغانستان راغله. دغه استعمار دافغانستان طبیعي جوړښت غوڅ اومادی او معنوی شته یې برباد او له منځه یووړل. له دې پرته، درې لوی جنگونه یې پر افغانانو تحمیل کړل. په دې ډول سره د احمد شبابا له دور وروسته په بل پړاو کې؛ غازی امان الله خان جنسی مالیات په نقدی مالیاتو واړول او د دولت د خزاني بنسټ یې کېښود. نوي افغانی چې د پخوانیو افغانی روپیو په عوض جریان ته ووتلې، د افغانی (ISO 4217: AFN) اصلی کود لرونکی دي چې په کال ۱۹۲۵ م. کې معرفی شوی. مخکې تردې له ۱۸۹۱ م. راهیسي د امیرعبدالرحمن خان او امیرحبيب الله خان وختونو کې افغانی روپی چلیدی او هند کې هندی روپی چلیدی. غازی امان الله خان وروسته د استقلال تر لاسه کولوڅخه دسکي ترڅنګ بانکوټ نشر کړ (افغانستان دکاغذی پیسو لرونکی شو) او د پیسو پالیسي یې طرح کړه. دپیسو او بانکي چارو قانون (نظامنامه) یې هم نافذه کړه.

د پاڼو شمیره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

تر ډیره وخته پورې پولې مسایل ، حوالې، پور ورکول او د پیسو لیرد د صرافانو له خوا کېد، غټ صرافان کندهار او کابل کې ووچي له مشهد، پېښور، کراچي او بمبې (پخوانی نوم) سره یې معاملات لرل او تجارو ته یې څه ناڅه سهولت برابر او. داقتصاد او معاملاتو پرمختگ دا اړتیا رامنځته کړه چې بانک ولرو. په ۱۳۱۱ کې یو ملی تجار (عبدالمجید زابلی) د هاشمی په نوم یو شرکت جوړ کړ چې د سوداگریزو نورو چارو ترڅنګ یې مالی خدمات ترسره کول. دغه شرکت د (۱۳۱۲ هـ ش) کال د ثور میاشت کې د افغان ملی بانک په نوم شو، چې همدا افغانستان کې لومړنی بانک و.

دغه بانک په پیل کې د مرکزي بانک دندې هم پرمخ بیولې، خو د دولت لپاره دا ډیره ضروری وه چې د گڼو وظایفو او د پولې پالیسی د واقعی رهبري او د پولې سیاست د تر لاس لاندې نیولو لپاره د دولت بانک جوړ کړي، نو ځکه (د افغانستان بانک) په ۱۳۱۸/۱۱/۱۷ نیټه د ابتدائی ۱۲۰ میلیونه افغانیو په پانگه د هیواد پایتخت (کابل ښار) کې افتتاح شو چې تر ۱۳۵۴ پورې د افغانستان بانک پانگه یو میلیارد افغانیو پورې ورسیده. افغانستان د بډایو زیرمو، فعال نفوس، غوره اقلیم، سیندونو او معادنو لرلو سره سره، دپانگې دغه تشکل او تجمع ډیره ناچیزه او ځنډنې و. علت یې تر ډیره سیاسی او بین المللی مسایلو کې و. افغانستان ډېره موده بفر سټیټ او بیا دسړې جگړې ډگر وگرځېد. سره له دې چې بیا هم څه ناڅه ملی اقتصاد د ودې په حال کې و او زیربناګانې، مدنی خوځښتونه او ملی موسسات وار په وار دترقی په حال کې وو، نو د شمسی اوپایمی لسیزی تر پیل پورې دغه پانگه ۱۰ میلیاردو افغانیو ته ورسیده. په دې توګه د افغان ملی بانک له جوړیدو وروسته د مرکزی بانک دندې او د پولې پالیسی طرح او اجرا یې دافغانستان بانک ته وسپارل شوه. له ۱۳۱۲ ل. کال وروسته بانکي سکتور کې لوی تحول د محمد داود خان د جمهوریت پر مهال راغی. په ۱۳۵۴ ل. کال کې دبانکي چارو او پولې پالیسی په هکله نوی کتنه وشوه او بانکي قوانین ټول نوي شول. دافغانستان د پولې سیاست تر ټولو غوره او رسمی شکل همدا کال و. وروسته تر ۱۳۵۴ ل. کال څخه د هیواد په اقتصاد کې د پولې پالیسی موثریت ثابت او افغانیو نسبی ثبات وموند. دا د محمد داود خان د جمهوریت دوره وه. په دې وخت کې د پولې سیاست اهداف داسې ټاکل شوي وو:

- مجدد تنزیل او د نرخ تثبیت (دا وخت ټول بانکونه ملی و، دولت د پالیسی تطبیق کې آزاد لاس او کامل اختیار درلود).

- په دوران کې د اچول شویو پیسو تنظیمول (څرنګه چې دا وخت د شاهي دورې د بانکوتوب او سکې برخای نوی بانکوتوب او سکه نشر شوی و، نو جمهوری نظام د دغو نویو پیسو تنظیمولو ته پاملرنه خپله پالیسی کې شامله کړه).

- دپیسو د ارزش استقرار،

- د اسعارو د بازار تنظیمول، صرافانو ته د جواز له مخې د فعالیت د اجازې ورکول او هغوی د مرکزی بانک د پالیسی بشپړ تابع ګرځول او د ټاکلې تبادلوی نرخ له مخې دملی پیسو او ارز(سعر) تبادلې.

که دغې کتنې ته ادامه ورکړو، نو د ملی پیسو تر ټولو بد وضعیت له ۱۳۷۱ ل. کال څخه تر ۱۳۸۰ ل. کال پورې و، دا مهال یو ځغلنده —چهارنعل انفلاسیون جاری و، دپیسو د پیریدلو توان فوق العاده ټیټ شوی و، یو ډالر په ۴۸۰۰۰ افغانیو تبادلې کېد. د بانک د قانونی پیسو ترڅنګ دوه ډوله نورجعلي بانکوتونه هم په دوران کې وو او افغانی سکه بالکل د چلند وړ نه وه، سکې د کبار په بازار کې د وسپنې (فلز) په بیه پلورل کېدې او بهر ته تلې، چې نه یواځې لوی اقتصادي زیان و، بلکې د هیواد حیثیت او د ملی کرنسی لپاره توهین هم و. ډیرو سیمو کې د ملی پیسو

تر څنګ نورې پیسې هم دواړن کې وې. د نورو پیسو دوران هم اقتصاد او هم ملی ارزشونو ته بد ګوزار ورکړ. دنامتو اقتصاد پوه ګراشام؛ په وینا: په یو وخت (بني او بدې پیسې) دواړه په دوران کې وی او خلکو بدې پیسې ژرمعاملاتو ته وړاندې کولی، په دې توګه بدې پیسې خودبخود تر ښو پیسو دوران ته لویدی اود ښو پیسو د دوران ځای یې نیو. په ۱۳۸۲ ل. کال کې چې نوي سياسي پروسه پیل شوه، یو پولی ریفورم ترسره او د پیسو ارزش کې درې صفرونه کم او نوي سکه او بانکونې نشر شول چې د یو ډالر مقابل کې ۵۰ افغانی تبادلې کېدې. نوي بانکونې بیا هم د ښو پیسو حیثیت درلود او ترڅنګ یې تقریباً ترلسو نورو کلونو پورې ځینو سرحدی ولایتو کې بدې پیسې هم دواړن کې وې، ترڅو چې (بدې پیسې) بالکل له دورانه ووتې. د ۱۳۹۹ ل. کال په آخر کې دافغانستان پولی او مالی ادارو (دمالی وزارت او مرکزی بانک) د افغانستان دارایی داسی وښوده:

"...د هیواد دبانکونونقدي سرمایه ۱۴۴'۹۸ میلیارد افغانی، د هیواد ډالری سرمایه ۷ میلیارده ډالره. همدارنګه افغانستان کې اته ټنه سره زر په بیلابیلو بڼو لکه زیورات او شمش او ۱۲۹ زره د سپینو زرو سکې شته؛ چې په دغه دارایی سره زموږ اقتصاد او بانکونه ښه چلیدای شی..."

البته دغه ګزارش د ۱۳۹۸ مالی کال په پای کې چمتو شوی و، چې ۱۳۹۹ کې نشر شو، تر ۱۴۰۰ ل. کال ډیر بدلون راغلی و، خو د بل ګزارش فرصت تر اوسه ندی برابر شوی. دا وخت یعنی ۱۳۹۹ کې یو ډالر د ۶۲ افغانیو په وړاندې تبادلې کېد، خو په دې بل کال چې د اقتصادي سبوتاژ ترڅنګ امنیتي وضعیت ډیر خراب شو، متاسفانه ملی پیسو خپل ارزش ورو ورو او وار په وار له لاسه ورکړ او ثبات یې ونشو ساتلای د ۱۴۰۰ کال د لړم میاشت کې یو ډالر له ۹۴ افغانیو سره تبادلې کېد، د یوڅو ورځو لپاره یو ډالر ۱۲۷ افغانیو پورې هم ورسېد. دا مهال یو ځل بیا د پولی پالیسی طرح او اجرا ستونزو سره مخ شوه.

که په نوي بڼه پالیسی او پالیسی جوړلو او د هغې تاریخي تکامل ته وګور، نو ویلا ی شو چې:

وروسته تر ۱۳۸۰ کال څخه، په تیره بیا کله چې په ۱۳۸۴ ل. کال کې د لندن موافقتنامه لاسلیک شوه، د افغانستان زیاترو مستقلو ادارو (وزارتونو او مستقلو کمیسیونو) کې د پلان او پالیسی ریاستونه جوړ شول، دوی بالعموم خپلو کاري ساحاتو کې لاندې تګلارې درلودې:

- د اقتصادي تحلیل او د پالیسیو جوړونه او ارزونه: د اقتصادي تحلیل ریاست او د پالیسی جوړولو او ارزونې دنده لرله چې اقتصادي تحلیل ترسره کړي، د سکتور اړوندو پالیسیو ته وده ورکړي، د مالی فساد له نشتون ډاډ تر لاسه کړي او په وخت سره د څارنې او ارزونې په ترسره کولو سره د پالیسی د پلي کولو په اړه راپور ورکړي
- د سکتور اړونده ستراتیژیکو اسنادو لکه پرمختیایي پالیسی او ستراتیژیو کې مرسته کول، لکه د افغانستان بانک پالیسی، د تجارت پالیسی، د کانونو ملی پالیسی، د مالی د وزارت مالی پالیسی، د هایدروکاربن پالیسی، د اصلاحاتو ستراتیژي او نور،
- د مربوطه ادارې د فعالیتونو نظارت او ارزونې لپاره د نظارت او ارزونې سیستم جوړول او تطبیق کول،
- د پولی پالیسیو د تطبیق په هکله نړیوالو تجارو څخه بنچمارکونه تر لاسه کول او له پلي کولو څخه یې اړوندو پولی موسساتو ته خبر ورکول،
- له تولیدی سکتورونو څخه د اړوند احصائیو راټولول، عایدات سنجول او اړونده ادارو سره شریکول، او ډیرې نورې پالیسیګانې.

د افغانستان بانک قانون درېیم څپرکی څخه تر شپږم پورې، په تیره څلورم څپرکی پولی پالیسی ښیي، له ۳۳ مادې څخه تر ۶۸ مادې پورې د پولی پالیسی او پیسو مسایل توضیح کوی. دغه دوره کې لویه بریا دا وه چې د پالیسی څانګې او مدیریت په (IT) مجهز او د بانکونو څانګو خپل سرورونه جوړ کړل. باید هیڅ نشی، چې د نورو ادارو پالیسی پولی پالیسی سره تر اړوند، بلکې، موخه دا وه چې بالعموم پالیسی او پالیسی جوړونې اهمیت او ارزښت وموند. خو د پولی پالیسی برخه کې ویلا شو چې په تیرو وختونو کې د افغانستان بانک او نورو مالی موسساتو او پولی وسطونو د پالیسی تشکیلاتی واحد درلود او پالیسیګانې یې جوړولې، دا چې څومره بریالی وی یا نه، دا په دې پورې اړه لري چې بیلابیلو دورو کې د ارقامو له مخې وارزول شی او مقایسه شی.

یقیناً چې مور دپولی پالیسی برخه کی ستونزی درلودی. پولی پالیسی ډیره کره نه وه، محرمة نه ساتل کیده، دبانک دمركزی شورا غړو خپل مسؤلیت نه ادا کاو، غونډې او ارزونی منظمی او معیاری نه وی، تفتیش د قانون سره سم نه ترسره کید او دتفتیش گزارشات نه ارزول کیدل، یو شمیر مالی خطرات هم په بالفعل او هم په بالقوه ډول موجود وو، د کابل بانک له دیوالیو کیدو وروسته دخلکو باور په بانکونو له منځه ولاړ او وروستیو لسو کلونو کی په پرله پسې ډول سپما، پانګونې او د اماناتو سپارنې نزولی سیر درلود او پانګه وار په وار بهر ته ووت. د افغانیو د نسبی ثبات دساتنې لپاره وخت په وخت د بانکي زیرمو لیلام صرف لنډمهاله کاذب ثبات رامنځته کاو، خو د بیو واقعی ثبات او اقتصادی ودی سره یی مرسته نشوه کولای. دپیسو مینځلو او د غټو صرافانو حواله لیرلو هم اقتصاد ته لوی تاوان واراو. سره له دی چی د پیسو مینځلو د مخنیوی قانون جوړ شو، خو صرف د کاغذ پر مخ و. مرکزی بانک د لویو صرافانو او مالی بازارونو د بنه کنترول لپاره د دوی د یو شرکت جوړولو فیصله وکړه، خو صرافیو ونه منله او د دغی فیصلی په وړاندی یوه اونی مارکیټونه وتړل، په دی توګه د پالیسیو دناکامی سلسله اوږده شوه.

راتلونکی بحث به پر همدې موضوع وي.

(بحث دوام لري)